

Jó lesz a téli gyümölcsellátás

A szegedi tájban évszázados múltja van a szőlő- és gyümölcsstermesztésnek. Köztudomású és maig is emlékszünk arra, hogy 1969-ben rekordtermés volt gyümölcs-félékből. Öszibarackból 1209 vagonnal, almából 364, sárgabarackból 141, meggyből 58, földieperből 53, körtéből 32, és cseresznyéből 23 vagonnal vásároltak fel. Nem panaszkodhattunk sem az árterítésre, sem az árakra, hiszen a téli hónapokban, sőt még tavasszal, május elején is válogathattunk a gyümölcsökben, főleg az almában. Sajnos, ez az év korántsem volt kedvező. A mélyebb fekvésű, vízjárta területeken kiölte a termést, az újszegedi kertek sem jeleskedtek, sokkal kevesebb számocát adtak a piacra, mint azt szeretttük volna. A belvizek is megszorították a termelőket, az árterületek fái elpusztultak, s akad nem egy olyan szövetkezet, ahol a korszerű nagyüzemi gyümölcstől is kipusztította a termést. Rengeteg fa „kiment”, ez jövőre is érezteti hatását. Igaz, különösen a szegedi járásban nagyobb területek fordulnak ismét termőre. Mégis, kedvező időjárás esetén is csak 10 százalékos terménynövekedéssel számolhatunk, az idei átlagot figyelembe véve. Vagyis 1969 rekordja nemigen ismétlődik meg jövőre.

Az idén öszibarackból 1002, almából 231, sárgabarackból 96, meggyből 92, földieperből 30, körtéből 28, cseresznyéből 24 vagonnal vettek át a felvásárlótelepeken. Bár a számok is mutatják, ez jóval kevesebb, mint a 69-es felvásárlás, mégis, az árueellátásra nem panaszkodhatunk, a kiskereskedelembe nincs akadozás. Igaz, némivel magasabbak az árak.

Mint az ország más tájain, megynkben is a kertészeti termékek felvásárlásában, forgalmazásában a MEK szerepe meghatározó. Zöltség-ből és gyümölcsből a lakosság ellátásának 60 százalékát vállalja magára. Ezekben a hónapokban átszervezik a megyei MEK-et is, korszerűsítik, hogy közös vállalatként működve, az elsődleges cél nem a maxi-

mális nyereség lesz, hanem a tagszövetkezetek érdekei, megfelelő biztonságos értékesítés és a fogyasztás nagyobb mérvű növelése. Ez is garancia arra, hogy a megtermelt áru minél olcsóbban jut majd a fogyasztók asztalára.

Örvendtes az is, hogy a téli hónapokban sem szűkölködünk gyümölcsfélékből. A déligyümölcsök mellett a kirakatokban lesznek a hazai kertek termékei is.

Sz. L. I.

Megint a szemét

Szegednek is vannak „világvárosi” gondjai, például a szemét. Néha úgy érezzük, hogy ellep bennünket, csúfokodik a kapualjakban, az utcán, s még nem tudtuk megszokni, még restelünk miatta. Dr. Révész Béláné (Odessa 16/b) olvasónk arról panaszkodik, hogy már évek óta szanaszét hevernek az utcán, elcsúfítva a szép lakótelepet, a kukafazekak. Ha megtelnek, terítve van körülöttük a föld, s például az 5 házukból már jó ideje a szomszéd lépcsőházig kell hordani a szemetet. Náluk is van tároló, amelyben a kukafazekaknak lenne a helye, de azt bezárták. Hasonlóképpen kifogásolja I. Z. (Párizsi körút 38/b) olvasónk, hogy milyen szomorú látványt nyújtanak a városban, az utcán kint levő kukafazekak. Úgy tudja olvasónk, rendelet van rá, hogy a kapuk alá kell visszavinni a kiürített kukafazekakat. Miért nem ott vannak?

Olvasóinknak a Városgazdálkodási Vállalat igazgatója dr. Hammer Fidél vála-

A textilárak jobb minőségéért

Szerdán a Textilipari Minőségellenőrző Intézetben 19 nagyvállalat képviselői ülést tartottak meg immár negyedszer a textil- és ruházati cikkek rendszeres és folyamatos minőségellenőrzésére vonatkozó együttműködési megállapodásukat. Az egy évre szóló szerződés lényege, hogy a Textilipari Minőségellenőrző Intézet (Textime) a megállapodásban foglalt, és az általános követelményeknél szigorúbb előírásokhoz viszonyítja a rendszeres vizsgálat eredményeit. (MTI)

szolt. Elmondta, hogy a városban jelenleg több mint tizenkét és fél ezer kukatartály van. Két konténer-szállítókosci, négy kukautó, öt félpormentes szemétszállítókosci és a külvárosban háromszáz lovaskocsi hordja a szemetet, naponta átlag 60—70 ember dolgozik a szemétszállításnál. A rendelkezés szerint a kukafazekakat be kell vinni a kapu alá. Hogy beviszik-e, vagy kint hagyják, naponta két ellenőri kíséri figyelemmel. Az utóbbi időben a vállalatok kevesebb panasz érkezett be, különösen mióta a konténeres szemétszállítást néhány háztömbnél sikerült megoldani. Azonkívül, hogy a vállalat szigorúbban fogja ellenőrizni, a kukafazekak helyre szállítását, az a véleményük, hogy lényeges változást az hoz majd, ha még több konténert tudnak vásárolni. Az elkövetkezendő öt évben közel negyemillió forintot fordít a vállalat a szemétszállítás korszerűsítésére. A jelenlegi gondokat részben az is okozza, hogy sok a 8—10 éves tartály, ezek igen rossz állapotban vannak már, hiszen az élet-tartamukat a gyár öt évben jelölte meg. Egyrészt a sok sérült tartályból kifolyik a szemét, másrészt komoly gondot okoz, hogy püposz rakják a kukaedényeket a lakók, így a kukautóba felrakni igen körülményes. Sokan mellérakják a szemetet, amint a tartály megtelt, elviszik ugyan ezt a szemetet is a gyűjtőskor, azonban nagyon megnehezíti a szemétszállítók munkáját. Elmondta még az igazgató, hogy külön szervezési gondot jelent számukra például az, hogy a hármas ünnepben, karácsonykor jelentősen növekszik a háztartási szemét, ezért szeretnék megoldani, hogy a háromnapos ünnep alatt is két napon elszállítsák a szemetet.

Vaddisznóhajtás

Megkezdődött a vaddisznóhajtás a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság területén. Az izgalmas eseményre egymást váltva érkeztek a külföldi vadászok. A zsákmányszerzési lehetőségek ki-tűnőek. Több mint 500 agyarást lehetnek ki. Elő-

Végül is mikor nyílik?

Eredetileg — úgy tudjuk — november 7-én kellett volna megnyílnia a Műcsarnok nagy képzőművészeti tárlatának, amely az elmúlt negyedszázad kép-, szobor- és grafikatermesztésének legjavát sorakoztatja fel.

A „szakmán” belül és kívül egyaránt nagy érdeklődéssel várt kiállítás nem nyílt meg november 7-én.

De nem nyílt meg december 5-én sem, márpedig a kapunyitásnak e későbbi dátumáról hivatalos bejelentés is született: aki fellapozza a november 25-re esedékes televízióműsort, az ott olvashatja az előzetes programban, hogy *Somogyi József*, a képzőművészek szövetségének elnöke beszé-

a december 5-én megnyíló jubileumi tárlatról. A minden tévé-műsorokban beharangozott beszélgetés elmaradt, helyette egy képzőművészeti kiállítás vetítettek.

Jelenleg nem hírlík újabb dátum. A következő szombatot, december 12-ét — mint a tárlatnyitást napját — csak néhány optimistább beavatót emlegeti —, bátorítalan félhangon.

Ilyen ügyekben — sajnos — nem ismeretlen az időpont tologatás. Így valahogy volt ez a néhány év előtti, hasonlóképpen nagynak titulált nemzeti tárlattal, s általában így szokott ez lenni mindig, ha a bemutatók

dolgaiban nem néhány szemény, néhány csoport, de bizony *mindenki* érdekelt. Minden festő, szobrász, grafikus, aki csak „számít” széles e hazában.

Es hát ki nem számít, akiknek már „bezsűríték” néhány munkáját, vagy aki már önálló kiállítást is rendezett vagy Pesten, vagy máshol.

Főképpen pedig azok számanak, akik nemcsak munkáikat nyújtják be a magas zsűrinek, de ilyen és olyan igényeket is, mondván: én csak ezekkel a képeimmel, szobraimmal, grafikáimmal és csak azokkal a kollégáimmal, társaimmal, barátaimmal, és csak abban a teremben, ahol...

Akik közelebből ismerik a nagy tárlatok — így a mostani nagy kiállítás — körüli hercehurcákat, azok tudják igazán, hogy milyen *indítást* tudnak, s azt is, hogy milyen *erősek* ezek a dátumtológató szenvedélyek; hogy ki miért képviseli, erőlteti, támogatja ezt, és miért tiltakozik, ágál, hadakozik *amannak* a szerepeltetése ellen.

Különösen most furcsa, sőt bántó ez a halogatás, amikor maga a képzőművész-szövetség vállalkozott jubileumi tárlatának megrendezésére. Tehát a legihvatottabb szervezet a ne-

gyedszázad óta legnagyobb és legszebb feladatára.

Ami pedig a szegedi „erdekeket” illeti: ezúttal éppen *hat* városunkban élő-dolgozó képzőművész várja, hogy a napja szerint biztosra még egyáltalán nem vehető tárlatnyitáson kiállítóként ott legyen. És ez a hatos ebben a vonatkozásban szinte *kozmosz* szám! A már említett legutóbbi nagy kiállításon *egyetlen* szegedi sem szerepelt.

Hogy milyen sikerrel lesz jelen majd a Műcsarnokban ez a szegedi kiállítás?

A tárlat előkészítésének zűrzavara sajnos eleve lehetetlenné tesz minden reménykedő latolgatást. Nincs biztos dátum, csak mende-mondák vannak — de azok aztán bővíben! — és nincsenek biztos értesülések. Az egyik városunkbéli kiállítóval még azt sem közölték pontosan, hogy végül is melyik munkája kerül majd falra.

Így áll jelenleg a képzőművész-szövetség jubileumi kiállításának ügye. Pontosabban így hanykolódik gyöngye hajóként a be nem vallott, ám annál jobban védett szándékok és érdekek felkorbácsoló tengerén.

Vajon mikor csesztetik le az a nekiszabadult-nekiszabadított vihar?

Akác László

Kiállítás fogainkról

A fogászati hónap alkalmából a Bartók Béla Művelődési Központban tegnap délelőtt dr. Tóth Károly, a Szegedi Orvostudományi Egyetem rektora, a fogklinikai igazgatója nyitotta meg a szegedi egészségnevelési csoport és a Vöröskereszt városi szervezete által rendezett kiállítást. A tárlatban bemutatják a fogak megbetegedésének különböző fázisait. Fogápolási és fogkezelési cikkeket is kiállítanak. A falakon a fogászati hónap alkalmából hirdetett plakát-pályázat legjobb darabjait láthatjuk. A pályázat díját a nyerteseknek — a Tömörkény művészeti szakközépiskola tanulóinak — dr. Tóth Károly adta át. Első díjat kapott Albert Tamás, másodikat Szemők Zsuzsa, a harmadikat pedig megosztva, Orbán György és Módos Éva.

A kiállítás mindenki számára érdekes, és feltétlenül tanulságos. Mégis szívesen ajánlanánk elsősorban az iskolák figyelmébe.

Egészséges pezsgés a színjátszó mozgalomban

Az elmúlt év tapasztalatait és a következő év terveit beszélte meg tegnap, szerdán délután a Csongrád megyei Művelődésügyi Módszertani Központ színjátszó szakközpontja. Mint Bácskai Mihály szakreferens elmondta, a közelmúltban *egészséges pezsgés* indult meg az amatőr színjátszó mozgalomban. Jól jelzi ezt az a tény, hogy az „Unnepej velünk!” elnevezésű mozgalomba Csongrád megye közel 50 színjátszó csoportja nevezett be. Az ismeretes történelmi évfordulók hasonlóképpen jó alkalmat biztosítottak az együttesek szereplésére.

Csongrád megye és Szeged város legjobb amatőr együttesei sokféle eljutottak az elmúlt év folyamán. Szerepeltek a televízióban, s bemutatatták tudásukat azokon a fesztiválokon, amelyeket a

működő csoportok számára rendeztek.

Ami az amatőr színjátszó mozgalom *stíluskérdéseit* illeti, ezekről a beszámoló megállapította, hogy újabban több csoport jelentkezik *grotesz és pantomim-játékokkal*. A műsorok oratórikus és dokumentumokra támaszkodó formái, valamint a pódiumjátékok továbbra is népszerűek.

Mint azt a pártkongresszus egyik beszámolója is megállapította, fellendülőben vannak a népművelés *hagyományos* formái. Ennek megfelelően a jövő évben újabb erőfeszítések történnek a hagyományos színjátszó mozgalom ápolására, nem hanyagolják el természetesen a keletkező új formák támogatását sem. Főképpen a *gyermek- és ifjúsági* színjátszást ápolják majd Csongrád megyében és Szegeden a szakemberek. E cél érdekében rendezik meg 1971 nyarán a gyermek- és ifjúsági csoportok vezetőinek tanfolyamát.

A színjátszó csoportok új, nagy seregszemléje a „Szálljatok szép szavak!” című vetélkedősorozat lesz. Az előzetes híradások szerint erre Csongrád megyéből mintegy 40 együttes jelezte részvételét. A vetélkedőt öt megye számára szóló területi döntőt egyébként Csongrád megyében, Szentessen rendezik meg 1971 májusában.

Vendégjárás a szegedi operában

A Szegedi Nemzeti Színház operatársulatának külsőben álló előadásain az Állami Operaház több neves művésze lép fel. A Szegedről elszármazott *Moldován* Stefánia Liszt-díjas operaénekes éneklő Leonóra szerepét holnap, pénteken este 7 órakor *Verdi A trubadúr* című operájában. December 15-én, kedden este *Bartók* egyfelvonásosában, a közelmúltban bemutatott *A kékszállító herceg* várában *Faragó* András halljuk majd 18-án, pénteken este 7 órakor a Beethoven jubileumra másorra tűzött *Fidelio*

Florestan szerepét éneklő *Simándy* József Kossuth-díjas kiváló művésznk. A karácsony előtti operaelőadások csemegéje lesz még Puccini *Bohémélete*, 22-én, kedden este 7 órakor.

Színházi esték Újszegeden

Kosztolányi, Szabó Lőrinc, megrajzolja egy mai fiatal Exupéry, Weöres, Salinger, Corso, Garai, Ladányi, Pilinszky, Jeszeny, Csóori.

Az összeállítás szerint kis-elsősorban ezek a nevek határozták meg annak az előadástnek a műsorát és szellemét, amelyet tegnap az Újszegedi November 7. Művelődési Házban *Újalky* Károly a színház új tagja *Huszoni éves* vagyok címmel rendezett. Három alcím — *gyermekkor, kamaszkor és felnőttkor* — köré csoportosította a verseket, novellákat, arra törekedve, hogy

megrajzolja egy mai fiatal ember útját a felnőtté válásig.

Az összeállítás szerint kis-elsősorban ezek a nevek határozták meg annak az előadástnek a műsorát és szellemét, amelyet tegnap az Újszegedi November 7. Művelődési Házban *Újalky* Károly a színház új tagja *Huszoni éves* vagyok címmel rendezett. Három alcím — *gyermekkor, kamaszkor és felnőttkor* — köré csoportosította a verseket, novellákat, arra törekedve, hogy

O. L.

Nagy ár a „kilengésért”

Fairól kerültek Szegedre. A nagykorúság határát éppen csak túlépték. Az élelmiszer-nagykereskedelmi vállalatnál dolgoztak. Még-hozzá nem kis fizetésért.

Igen, de a város sok új lehetőségével kísértette őket. A mama konyháját az éttermi ebédekre cserélték, a Vidám Parkban szórakozták el pénzüket. Lottóztak, szórakoztak. Hiszen fiatalok. Úgy hitték, hogy a város minden lehetőségét, melyeket kínál, el is érhetik. Egyszerre megszerezhetik. Ehhez pedig pénz kellett, egyre több pénz.

Hárman voltak. Répási Zoltán, aki ötletekkel szolgált. És két egymást váltó társa, Török Bálint és Sztarek János.

Munkakörük lehetőséget adott arra, hogy megismerjék a környék boltjait. Közben Répási motorkerékpárja elromlott. Megjavításához is pénz kellett. Am Sztarek Jánosnak is volt motorkerékpárja és ő hajlott is a rábeszélésre. Három esetben törték be különböző üzletekbe. A harmadik után azonban Sztarek Jánoson úrrá lett a jobb érzés. Felmondta munkahelyét és hazament falujába, ahol a térszben vállalt munkát. Répási rábeszélésének többé nem en-

gedett. Így kettesben „csak” tizenháromezer forintnyi kárt okoztak a társadalmi tulajdonban.

Török Bálintnak, Répási másik társának azonban nem támadt ilyen könnyen lelkiismeretfurdalása. Ők ketten összesen 43 ezer forintot gyűjtöttek be eleinte a környékbeli bányai boltok, később a távolabbi műszaki üzletek fosztogatásával.

Ügyükben tegnap, szerdán hirdették ítéletet a szegedi városi-járási bíróság dr. Ravasz Lászlóné tanácsa. Répási Zoltán büntetése háromévi szabadságvesztés. Török Bálinté kétévi, Sztarek Jánosé egyévi szabadságvesztés. Az ügyész súlyosbításért fellebbezett. Répási Zoltán és Török Bálint, valamint védőik háromnapos gondolkodási időt kértek. Sztarek János és védője a büntetés felfüggesztéséért fellebbezett.

Fiatál emberek, akik először léptek a bűn útjára. Tetteikkel hatvanezer forint kárt okoztak a társadalmi tulajdonban. A lopott holmik közül csak a készpénzt költötték el. Az értéktárgyak nagy része megkerült. A büntetés kiszabott és remélhetőleg eléri célját. Még becsültes embereké válhatnak, ha akarják.